

[Arbejdsministeren]

men det kan vi tage med under udvalgsbehandlingen, hvis hr. Estrup føler et behov for at få det præciseret.

Hr. Estrup stillede også spørgsmålet: skal arbejdsløshedsforsikringen være en forsikringsordning eller en social ordning? Han svarede selv på spørgsmålet og sagde, at det skulle være en forsikringsordning, og det er jeg meget enig i. Det er vel også noget af det, debatten har gået på i dag, for socialdemokratiet har vel ikke så meget imod uddannelsesstillbuddene og iværksætterydelserne, men det, man har noget imod, er, at man ikke fra regeringens og det radikale venstres side vil acceptere, at arbejdsløshedsforsikringen går over og bliver en social ydelse, og det var det, den var ved at udvikle sig til. Man var ved at tabe det positive sigte, man havde haft med arbejdstilbudsordningen, og den var ved at gå over til i stedet at blive en garanti. Arbejdstilbuddet blev ikke en mulighed for genoptræning, men en garanti for, at man kunne blive ved med at sikre sig dagpenge. Nogle tog et arbejdstilbud med stor begejstring, og nogle tog det med meget ringe begejstring, men det kan i hvert fald ikke være meningen, at man skal starte på et arbejdstilbud, når man er 20 år, og så blive ved med at køre gennem systemet, til man går på efterløn, når man er 60 år. Det kan jeg heller ikke forestille mig har været intentionerne, da man lavede ordningen i slutningen af 1970'erne.

Fru Elisabeth Bruun Olesen var også inde på nødvendigheden af, at vi gjorde noget for kvinderne, og det mener jeg sådan set at jeg har kommenteret tidligere. Jeg sagde, at det er nødvendigt, at vi har uddannelse, netop fordi der er så mange kvinder blandt de langtidsledige, og også fordi de mange gange har den dårligste uddannelsesbaggrund. Derfor er jeg også glad for, at vi nu får en styrkelse af arbejdsmarkedsuddannelserne.

Og så vil jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen: det er rigtigt, at der ingen garanti er for, at man får et job, selv om man har gennemgået en uddannelse efter denne ordning, men der var heller ikke nogen som helst garanti for, at man kunne få et arbejde, hvis man havde gennemgået et arbejdstilbud; og så vidt jeg husker behandlingen af arbejdstilbudsloven i sin tid, fæstede man sig ikke i den grad ved, om der var 100 pct. garanti for, at man, hvis man havde gennemført et

arbejdstilbud inden for den private eller den offentlige sektor, kunne blive i det arbejde, men jeg tror på, at chancerne for at komme i arbejde er væsentlig større, når man har gennemgået en uddannelse, end efter andet og tredje arbejdstilbud.

Så vil jeg sige med hensyn til rådighedsforpligtelserne, om man skal tage passende arbejde eller rimeligt arbejde: passende arbejde er den formulering, vi i dag kender i arbejdsløshedsforsikringen, mens rimeligt arbejde er den formulering, vi i dag kender i arbejdstilbudsordningen, og det er så den, vi har fundet det hensigtsmæssigt at anvende, når det drejer sig om folk på særlige dagpengegydelser.

Hr. Bakholt var inde på spørgsmålet om, på hvilke områder man skal give uddannelsesstillbud. Vi har mange gange sagt, at vi mener, man bør give uddannelsesstillbuddet på områder med gode beskæftigelsesmuligheder. Vi synes ikke, det er særlig smart, hvis man efter at have gennemført et arbejdstilbud og ikke var kommet i arbejde sagde: fint, så er det bare i gang med en uddannelse på et område, hvor du kan være helt sikker på at du ingen beskæftigelse får! På den anden side får hr. Bakholt det næsten til, at det betyder, at en HK'er bliver tvunget til at gå ind i jern og metal eller i bygge og anlæg. Nej, det er jo frivilligt, om man vil søge uddannelsesydelse. Når man har afsluttet et arbejdstilbud og man ikke er kommet i arbejde, kan man jo vælge, om man vil gå i gang med en uddannelse, have en iværksætterydelse eller beholde sine dagpenge i 2½ år. Der er ikke noget med, at man siger: jeg ved godt, at du har været HK'er i 15 år, men nu skal du, min søde pige, hen at lære noget inden for jern og metal, ellers får det nogle forfærdelige konsekvenser for dig. Sådan er det ikke. Vi har jo en stor kvindearbejdsløshed inden for HK-området, men det er heldigvis sådan, at eksperterne siger, at hvis man laver avancerede HK-kurser, kan kvinderne komme i arbejde igen, og det synes jeg i hvert fald er noget meget positivt. Så man kunne forestille sig, at en arbejdsløs HK'er, han eller hun, ville vælge at tage et sådant avanceret HK-kursus i stedet for. Jeg vil ikke tvinge folk til at gå over i jern og metal eller til at gå fra jern og metal over i HK. Jeg vil heller ikke afskære dem fra at gøre det, hvis de selv vil, men det er ikke noget med, at systemerne skal tvinge